

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Betalingen for uformuende aandssvages Ophold og Undervisning paa Aandssvageanstalterne fastsættes i Henhold til Lov Nr. 142 af 13. Maj 1911 af Undervisningsministeren for hver enkelt Anstalt, dog at den ikke maa overstige 650 Kr. aarlig for hver uformuende aandssvag. Af denne Betaling udreder vedkommende Kommune eller private Forsørger et Beløb af 350 Kr., medens Resten tilskydes af Statskassen, i hvilken Henseende det i nævnte Lovs § 2, 2det Stykke, er fastsat, at det Statstilskud, der ydes den enkelte Anstalt, ikke kan overstige 300 Kr. multipliceret med det for Anstalten til enhver Tid normerede Pladsantal.

Imidlertid har det — særlig i de senere Aar — vist sig, at den Kontingentbetaling, der saaledes efter Lovens Regler kan ydes, langtfra er tilstrækkelig, hvorfor det har været nødvendigt paa de aarlige Tillægsbevillingslove at søge Statstilskud til Dækning af de Aar efter Aar stærkt stigende Underskud, Anstalterne har haft.

I dette Øjemed er der paa Tillægsbevillingslovene for Aarene 1914—15 til 1919—20 foruden de paa Finanslovene opførte ordinære Statstilskud bevilget Anstalterne følgende Beløb:

1914—15	53 821 Kr. 86 Ø.
1915—16	78 136 — 60 —
1916—17	533 500 — ” —
1917—18	1 055 590 — 57 —
1918—19	1 475 500 — ” —

og for sidstafvigte Finansaar 1919—20 er Beløbet steget til 2 571 000 Kr. Statstilskuddet pr. Alumne er saaledes i de senere Aar steget til Beløb, der langt overstiger det ovennævnte lovbestemte Beløb af 300 Kr., og i Aaret 1919—20 har Staten i alt til Anstalterne udredt 3 403 375 Kr., o: ca. 1 300 Kr. pr. Alumne (ca. 2 650 Alumner). Udgifterne har herefter for hver Alumne, naar Kommunernes Bidrag medregnes, været ca. 1 650 Kr. Udgifterne maa yderligere antages at ville stige, idet Anstalterne vil blive nødt til betydelig at forhøje Funktionærernes Lønninger, saaledes at disse i det hele stilles paa omtrent lige Fod med Statstjenestemænd i tilsvarende Stillinger, en Sag, hvormed der for Tiden føres Forhandlinger.

I Krigsaarene har man ikke anset det for betimeligt at søge Bestemmelserne i ovennævnte Lov angaaende Betalingen for Alumnerne og Fordelingen af Byrden mellem Staten paa den ene Side og Kommunerne eller de private Forsørgerne paa den anden ændrede, og Staten har derfor alene dækket de store aarlige Overskridelser; men da Prisniveauet vedblivende synes at ville holde sig højt, i alt Fald sammenlignet med Forholdene før Verdenskrigen, og da man med Sikkerhed kan gaa ud fra, at det Beløb — 650 Kr. pr. Alumne —, som Anstalterne oppebærer efter fornævnte Lovbestemmelse, vil være ganske utilstrækkeligt, selv naar den ekstraordinære Dyrtid maatte ophøre, idet den stedfundne Stigning af en Del af Anstalternes Udgifter maa betragtes som under alle Omstændigheder blivende, saaledes f. Eks. de store Udgifter til Forrentning af nye Byggelaan samt til Personalets Lønning, maa man nu anse det for nødvendigt, at Betalingen for uformuende aandssvages Ophold og Undervisning paa Anstalterne betydelig forhøjes, og at der finder en ligelig Fordeling Sted af Udgifterne mellem Staten og Kommunen eller den private Forsørger. Under Hensyn til, at Udgifterne vil gaa betydeligt ned ved indtrædende almindeligt Prisfald, uden at Udgifterne dog — som anført — vil kunne tænkes at gaa ned til blot nogenlunde de samme Beløb som før Krigen, har man — efter at der om Sagen er ført Forhandling mellem Undervisningsministeriet og Anstalternes Bestyrelser — ment, at den Betaling pr. Alumne, der nu maatte blive fastsat, bør deles i et fast Beløb, der omtrent skulde svare til det, der maa anses for nødvendigt ved indtrædende fuldt normale Prisforhold, samt et Beløb, der stiger og falder med stedfindende Stigning og Nedgang i Priserne paa de almindeligste Fødevarer, Beklædningsgenstande, Brændsels- og Belysningsmidler.

Efter det ovenfor anførte om Udgifterne pr. Alumne — for Finansaaret 1919—20 ca. 1 700 Kr. (nemlig Statstilskud ca. 1 350 Kr. og Tilskud fra Kommune eller Forsørger 350 Kr.) — samt om den yderligere Stigning, der maa ventes paa Grund af den forestaaende Forhøjelse af Funktionærernes Lønninger og de forøgede